

Keby som bol prorok

a keby som žil v starozákone,
dávno by som povedal:
„Pán dopustil trest na tento ľud...”

Keby som bol prorok
a poznal by som Krista,
veľkým písmom by som napísal
všetkým, čo si myslia,
že sa nič nedeje...,
pre všetkých by som napísal:
„Pán vyhnal tento ľud z chrámu!”

Aj tým,
čo sú si naplňaním miery viery istí,
aj tým,
čo zmysel svoj v službe oltáru
a ľuďom
– chcjúc neraz byť ich spasiteľmi –
postavili,
aj tým by som – súc prorokom,
čo ale nie som! – povedal:
„Vari v takej obete má Boh záľubu?
V obete seba pre seba!?
V duchovnom nenažranstve a sebaukájaní,
v schizofrénii,
keď som a neviem kto...?!”

Spustil sa závod o to,
kto čo ešte vymyslí,
ako predať seba
za obdiv a pochvalu,
za pocit úspechu vo svedomí...

Sami sme sa stali mierou Boha...
– namiesto Svätého,
ktorý neustále obetuje Otcovi seba –
a nás sa to už ani nedotýka...

Seba sme zbožštili,
ľudobohmi sme sa stali.
A sme zacyklení
až po samozrútenie...

Preto povedal Boh – von!!!“

Ale nie som prorok,
ani moje slovo váhy nemá...

Dávidov hriech –

spočítavať –
sme si osvojili
– duše, majetok i vplyv...

Od bedače
bude povolaný
nový Gedeon
so svojimi pár...

V bázni a ticho
pred veľkým
sveta pôrodom stojím.
Vyzerá ako chaos
a nik netuší,
že nový svet sa rodí.

Keby som bol prorok
a človek by sa ma spýtal:
„Vyjav mi znamenie čias!“,
usmial by som sa
a by som mu povedal:
„Neboj sa, len ver! Pán je blízko.“
A zvestoval by som mu pokoj...

Lež, nie je hoden pokoja tento svet.
Nech sa teda mocuje, borí a zháňa...
– až do zúfania, do úplnej beznádeje...

Nežijeme ani starozákon,
ani prorokom nie som...
Preto len v prítmí a tichúčko prosím:
Bud' nám milostivý Ježišu!
Bud' milostivý svetu,
ktorý svoju labutiu pieseň spieva.
Hrdo sa chvejúc,
že koľko toho ešte pred sebou má...

Obezbožnel svet...
Jeho dni sú zrátané...!

Nová zem sa rodí,
nový povstáva svet!

A ja?
Obyčajný pozorovateľ...
Som toho svedkom!!!

*napísané teraz... 29. októbra 2020
Paľo z Likavky*